

تصمیم‌های غیرمنتظره، مسیر آن‌ها را به چالش‌هایی غیرقابل پیش‌بینی می‌کشاند.

الیه حساری در نقش پروانه (خواهر پرویز)، صدف اسپهبدی در نقش کوب (همسر برات)، مهدی حسینی‌نیا، ناهید مسلمی و حسین پاکدل از دیگر بازیگران این فیلم هستند که هر یک با نقش‌آفرینی‌هایی دقیق، فضای داستان را تقویت کرده‌اند. فیلم از نظر لحن، ترکیبی است از موقعیت‌های کمدیک، شخصیت‌پردازی واقع‌گرایانه و نیش اجتماعی. استفاده از زبان محلی، طراحی صحنه‌ای ساده اما باورپذیر، و فضاسازی صمیمی باعث شده مخاطبان جنوب کشور و طبقات متوسط و پایین‌شهری، ارتباط بهتری با فضای فیلم برقرار کنند. در عین حال، برخی منتقدان ساختار روایی فیلم را ساده‌سازی شده، قابل پیش‌بینی و متأثر از کلیشه‌های رایج ژانر طنز دانسته‌اند.

با این وجود، «هفتاد سی» با بازی روان و هماهنگ افشاری و شکبیا، لحظاتی ناب از همذات‌پنداری، خنده، و در مواردی حتی اندوه انسانی را خلق می‌کند؛ و همین باعث شد که بسیاری از مخاطبان آن را یکی از صمیمی‌ترین و متفاوت‌ترین فیلم‌های ایران نوری ب دانند.

رتبه پنجم بهترین فیلم جشنواره در کورس رقابت نوریوزی

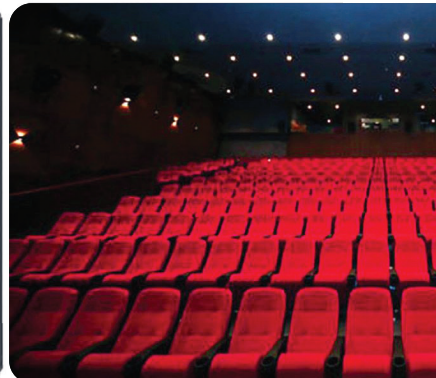
فیلم «رها» به کارگردانی حسام فرهمند و تهیه‌کنندگی سعید خانی، یکی از آثار اجتماعی متفاوت ایران نوریوزی ۱۴۰۴ بود که با فروش ۱۸ میلیارد تومان و جذب ۱۹۳ هزار مخاطب، در جایگاه پنجم جدول فروش قرار گرفت. این فیلم که نخستین تجربه کارگردانی بلند حسام فرهمند محسوب می‌شود، با نگاهی انسانی و واقع‌گرایانه، به فروپاشی آرام یک خانواده طبقه متوسط می‌پردازد؛ روایتی تلخ اما ملموس که مخاطب را با پیچیدگی روابط خانوادگی، بحران‌های روانی پنهان و فرو خوردگی احساسات درونی مواجه می‌سازد.

شخصیت اصلی فیلم، توحید (با بازی شهاب حسینی) مردی میانسال، آرام و درون‌گراست که در مواجهه با حادثه‌ای پیش‌بینی نشده، ناگهان کنترل زندگی‌اش را از دست می‌دهد. همسر او، مریم (با بازی غزل شاکری) زنی مهربان و مسئولیت‌پذیر است که سعی می‌کند خانواده را در شرایط بحرانی حفظ کند، اما خودش نیز درگیر تناقض‌هایی درونی است. میان این دو، فرزندان، والدین و اطرافیان هر کدام نقشی کلیدی در گسترش یا گسست این بحران ایفا می‌کنند.

در کنار حسینی و شاکری، بازیگرانی چون ضحاک اسماعیلی، آرمان میرزایی، محمد اشکان‌فر، ماهنی مهرپور، هادی افتخارزاده و محمدرضا سامیان ایفای نقش می‌کنند. ترکیب بازیگران حرفه‌ای و کمتر دیده‌شده، باعث شده فضای فیلم واقعی‌تر و بی‌واسطه‌تر به نظر برسد. فیلم از نظر ساختاری، به شیوه‌ای مینیمال و واقع‌گرایانه پیش می‌رود. طراحی صحنه ساده، استفاده از نور طبیعی، کادرهای بسته و سکوت‌های طولانی، فضایی آشنا و گاه خفه‌کننده خلق می‌کند که با موضوع فیلم هم‌استاست. تدوین روان، ریتم کنترل‌شده و موسیقی کمین، در خدمت

اکران نوریوزی
۱۴۰۴ اگر چه در
ظاهر با ثبت فروش
بیش از ۲۱۳ میلیارد
تومان رکورد تازه‌ای
در گیشه به جا
گذاشت، اما از منظر
کیفی، تنوع ژانری،
میزان رضایت
عمومی و استقبال
گسترده، یکی از
فصل‌های ضعیف و
نگران‌کننده سینمای
ایران در سال‌های
اخیر به شمار می‌رود

و لحن گفت‌وگوهای آن دوران، تماشاگر را در یک حس نوستالژیک و البته کمدیک غوطه‌ور می‌کند. کارگردان با حفظ تعادل میان شوخی‌های موقعیت، طنز کلامی و موقعیت‌های اجتماعی، سعی کرده اثری سرگرم‌کننده خلق کند که هم مخاطب را می‌خنداند و هم تلنگری تاریخی به او می‌زند. با وجود استقبال نسبی مخاطبان، برخی منتقدان فیلم را به استفاده از کلیشه‌های رایج در سینمای طنز انتقاد کرده‌اند و معتقدند که فیلم در برخی لحظات، به ورطه شلوغی و سطحی‌نگری نزدیک می‌شود. اما در مجموع، «کوکتیل مولوتوف» توانست با ترکیبی از داستان جذاب، بازیگران محبوب و شوخی‌های گزنده، یکی از گزینه‌های پرمخاطب ایران نوریوزی باشد.

صمیمی‌ترین فیلم نوریوزی

فیلم «هفتاد سی» به نویسندگی و کارگردانی بهرام افشاری و تهیه‌کنندگی سید ابراهیم عامریان، نخستین تجربه کارگردانی افشاری در قالب فیلم بلند سینمایی است که توانست با فروش ۲۳ میلیارد تومان و جذب بیش از ۲۵۳ هزار مخاطب، رتبه چهارم جدول فروش نوریوزی ۱۴۰۴ را از آن خود کند. اثری در ژانر کمدی اجتماعی که تلاش دارد با نگاهی طنزآمیز و در عین حال گزنده، به بحران‌های اقتصادی، طمع، طبقه‌فرو دست و دوستی‌های شکننده بپردازد.

فیلم داستان دو جوان به نام‌های برات (با بازی بهرام افشاری) و پرویز (با بازی هوتن شکبیا) را روایت می‌کند که در حاشیه شهر زندگی می‌کنند. ماجرا از جایی آغاز می‌شود که همسایه‌ی پیر آن‌ها، یعقوب (با بازی سیاوش طهمورث)، به‌طور تصادفی برنده‌ی یک جایزه بزرگ می‌شود. پزشک محلی هشدار می‌دهد که یعقوب ممکن است به‌زودی از دنیا برود. همین هشدار، سرآغاز تلاش طنزآمیز و گاه ابلهانه‌ی برات و پرویز برای زنده نگه‌داشتن یعقوب می‌شود تا شاید از جایزه او منتفع شوند. اما حوادث پیچیده و

برخی منتقدان به ریتم کند روایت، طولانی بودن دیالوگ‌ها و ساختار خطی داستان اعتراض داشتند. همچنین تمایل حاکمی‌کیا به ارائه بیانی‌های اخلاقی و اعتقادی، گاه انسجام درام را تحت تأثیر قرار داده است. با این همه، «موسی کلیم‌الله» در مجموع به‌عنوان یک اثر بلندپروازانه، فاخر و پرجالش، توانست نگاه‌های زیادی را به‌سوی خود جلب کند و جای خالی آثار مذهبی در سینمای ایران را تا حدی پر نماید. در پایان، این فیلم اگر چه برای همه مخاطبان آسان‌هضم نبود، اما از نظر فرهنگی و تولیدی، یک رویداد سینمایی مهم محسوب شد که راه را برای تجربه‌های مذهبی مدرن‌تر در آینده باز می‌کند.

رتبه سوم و کلیشه‌های رایج

فیلم «کوکتیل مولوتوف» به کارگردانی حسین امیری دوماری و تهیه‌کنندگی محمد کمالی‌پور، یکی از آثار متفاوت ایران نوریوزی ۱۴۰۴ بود که با فروش ۲۹ میلیارد تومان و جذب بیش از ۳۱۲ هزار مخاطب، رتبه سوم جدول گیشه را به خود اختصاص داد. این فیلم در ژانر کمدی اجتماعی، با بهره‌گیری از فضای تاریخی دهه پنجاه شمسی و درون‌مایه‌ای سیاسی، سعی دارد نگاهی طنزآمیز به روابط فردی و اجتماعی در آستانه انقلاب بیندازد.

داستان درباره‌ی جوانی به نام پرویز با بازی امین حیایی است؛ مردی آس‌وپاس، خوش‌قلب اما بدشانس که به‌طور اتفاقی بلیط بخت‌آزمایی برنده می‌شود. اما دریافت جایزه‌ای که سرنوشت مالی او را متحول خواهد کرد، مستلزم آن است که او به‌صورت علنی از بازگشت شاه حمایت کند. این موقعیت بحرانی، پرویز را در دل تضادهای سیاسی، اجتماعی و خانوادگی دوران انقلاب قرار می‌دهد و او تلاش می‌کند با روش‌های مختلف، راهی برای فرار از این دوگانگی بیابد. فیلم از نظر فضاسازی و طراحی صحنه، موفق عمل کرده و با بازآفرینی دقیق خیابان‌ها، لباس‌ها